

Don't hit mama

Hip Hop Hoera The Remix (4+)

HIPHOP

ALS OP DE

SPEELPLAA

TS

Gezien op 6 oktober 2019, Theater Rotterdam

De 'remix' als techniek en fenomeen hoort bij de hiphopcultuur, zoals repertoire bij ballet. Muziek (of in dit geval dans) komt tot

stand door bestaande elementen te hergebruiken en een ander jasje aan te trekken zodat er iets nieuws ontstaat. Drie jaar na Hip Hop Hoera! komt Don't hit mama met een vervolg: *Hip Hop Hoera The Remix*. In zekere zin kan je je afvragen of Hiphopdans op zichzelf niet al een remix is: een remix van Afro-Amerikaanse, Latino, Disco, Funk en Getto straatcultuur.

Met op de achterwand een projectie van een gettoblaster, nemen drie dansers hun publiek mee in een wereld van nostalgische hiphopcultuur. Hiphop-remixes van bekende retronummers van 50 cent, James Brown (voorloper van hiphop), Bonnie Beecher en vele anderen, vormen de muzikale omljsting. Alledaagse bewegingen als zwaaien of gaan zitten ontwikkelen zich tot choreografieën met popping & locking en break-technieken.

De charismatische dansers Yordana Rodriguez, Stefan Seedorf en Steven Lima, flowen soepel van theatraal spel naar verschillende hiphopdanstechnieken. Een enkele keer lijken ze wat geforceerd geluidloos waar best wat adem en kleurend stemgeluid had mogen klinken. Als ze wat later hun stem volledig inzetten en dat uitspelen in een komische scène met verzonnen woorden uit het grote woordenboek der Gibberish, werkt dat immers goed.

De projectie op de achterwand suggereert even later een andere ruimte: een speelplaats. Herkenbare kinderspelletjes worden in dansvorm gegoten: touwtjespringen, verstoppertje, hinkelen. De drie dansers proberen elkaar af te troeven, waarbij ze ter bevestiging contact met het publiek zoeken. Het leidt zo nu en dan tot geestige interactie. De dansers proberen zo cool mogelijk te poseren, eerst individueel, later ook als 'crew'. Een spelletje

steen-papier-schaar loopt uit de hand. Waar zijn die twee dansers nou gebleven? ‘Achter het doek!’, het werkt nog altijd. Een sprekende interactie met de projectie op de achterwand blijft verder, afgezien van een enkele gimmick, helaas uit. Het blijft voornamelijk een levend gordijn, dat alleen tot leven wordt gewekt tijdens een live re-enactment van de retro computergame *Tekken*, een vechtspel dat menig ouder een glimlach van herkenning bezorgt.

Choreografe Honey Eavis heeft in de voorstelling treffend de gelijkenis uitgewerkt tussen speelplaatsdynamiek en hiphopcultuur. Beide gaan over bewijsdrang, uitdagen, groepsvorming en uitsluiting. In dance battles en poses proberen de dansers elkaar en het publiek voor zich te winnen. Hoewel uitsluiting en wraakacties ook onderdeel uitmaken van het onderlinge spel, blijft de competitie speels en lichtvoetig. Aan het einde van elke scène blijken de dansers vooral vrienden die elkaar uitdagen binnen de regels van respect die (idealiter) op de speelplaats en dansvloer gelden. Winnaars en verliezers, tegenstanders en groepsgenoten, uiteindelijk hebben ze elkaar nodig om te kunnen genieten van het spel.

Het is een verfrissende boodschap: competitie kan ook leuk zijn, mits met respect voor elkaar. Een sokkenvoetje prikt in mijn bovenbeen, terwijl het meisje naast me geen enkele poging doet om haar morele verontwaardiging te onderdrukken: ‘dat mag niet hè oma!’. Eigenlijk wil ik haar zeggen dat dat afhangt van de context, de regels van het spel. Ik houd me in, ze zou mijn wollige uitleg niet begrepen hebben, en uiteindelijk leer je de regels nou eenmaal vooral tijdens het spelen zelf. *Hip Hop Hoera The Remix* is een speelse dansvoorstelling, voor kinderen een leuke kennismaking met hiphopdans, waarin zelfs enkele levenslessen uit de hiphopcultuur verstopt zitten.

Foto: Jean van Lingen